

راهنمای کامل

عکاسی

نشنال جئوگرافیک
واشنگتن دی سی

فهرست مطالب

۷۶	حالت‌های دوربین	۹	مقدمه
۷۸	چه چیزی از این عکس یک شاهکار ساخته است؟	۱۶	درباره‌ی این کتاب
بخش اول:			
عکاسی و دوربین			
۸۰	۳. ترکیب بندی		
۸۲	نقطه کانونی		
۸۴	کادربندی		
۸۶	قانون سومی ها	۲۴	۱. هنر و تکنولوژی
۸۸	خطوط راهنما	۲۶	تکنولوژی دوربین
۹۰	خط افق	۲۸	نورپردازی و رنگ
۹۲	فضای مثبت و منفی	۳۰	لنز چیست؟
۹۴	حس مقیاس	۳۲	عکس گرفتن و ذخیره کردن آن
۹۶	استیو مک‌کاری: پرسپکتیو من	۳۴	عکس گرفتن
۹۸	رنگ	۳۶	آنی گریفیتس: پرسپکتیو من
۱۰۰	بافت‌ها و نقش‌های مختلف	۳۸	هنر عکاسی
۱۰۲	کلورآپ‌ها	۴۰	خلق موضوع سوژه
۱۰۴	لایه بندی	۴۲	تعیین ترکیب بندی
۱۰۶	نقطه دید	۴۴	پیش بینی ترکیب بندی
۱۰۸	قانون شکنی	۴۶	دیدن نور
۱۱۰	چه چیزی از این عکس یک شاهکار ساخته است؟	۴۸	کارکردن با نور
		۵۰	تعیین نوع نورپردازی صحیح
			چه چیزی از این عکس یک شاهکار ساخته است؟
۱۱۲	۴. نورپردازی	۵۲	
۱۱۴	شناخت روشنایی		
۱۱۶	کیفیت نور		
۱۱۸	جهت نور	۵۴	۲. مبانی دوربین
۱۲۰	رنگ نور	۵۶	منظره یاب
۱۲۲	ویلیام آ. آلارد: پرسپکتیو من	۵۸	فوکوس کنید: چگونه اتفاق می افتد؟
۱۲۴	موقعیت‌هایی با نورپردازی شدید	۶۰	انتخاب لنز
۱۲۶	موقعیت‌هایی با نورپردازی ملایم	۶۲	دهانه‌ی لنز و عمق مکان
۱۲۸	مه و غبار	۶۴	کنترل عمق مکان
۱۳۰	طبیعت نور مصنوعی	۶۶	مایکل نیکولاس: پرسپکتیو من
۱۳۲	حدود نور	۶۸	ISO / حساسیت سنسور
۱۳۴	چالش‌های نورپردازی	۷۰	سرعت شاتر
۱۳۶	انتخاب تراز سفیدی (وایت بالانس)	۷۲	کنترل سرعت شاتر
۱۳۸	چه چیزی از این عکس یک شاهکار ساخته است؟	۷۴	نور و نورپردازی

۵. آن سوی حالت اتوماتیک

- ۱۴۰ لنزها: آن‌ها چه کاربردی برای ما دارند؟
 ۱۴۲ لنزهای تله‌فوتویی
 ۱۴۴ لنزهای ماکرو
 ۱۴۶ لنزهای زاویه عریض و چشم‌ماهی
 ۱۴۸ لنزهای زوم
 ۱۵۰ استفاده از فیلترها
 ۱۵۲ **کریس جانز: پرسپکتیو من**
 ۱۵۴ استفاده از فلاش
 ۱۵۶ کنترل کردن فلاش
 ۱۵۸ پرکردن فلاش
 ۱۶۰ عکاسی از صحنه‌های پر حرکت
 ۱۶۲ جلوه‌ی مات
 ۱۶۴ افق‌گردی
 ۱۶۶ فایده سه‌پایه
 ۱۶۸ چه چیزی از این عکس یک شاهکار ساخته است؟

بخش دوم: گاهشمار عکاسی

- قرن‌ها مشاهده**
 ۲۰۰ تا سال ۱۸۱۰
 ۲۰۲ سال ۱۸۱۱ تا ۱۸۳۹
 ۲۰۴ سال ۱۸۰۴ تا ۱۸۴۹
 ۲۰۶ سال ۱۸۵۰ تا ۱۸۵۹
 ۲۰۸ سال ۱۸۶۰ تا ۱۸۷۹
 ۲۱۰ سال ۱۸۸۰ تا ۱۸۹۹
 ۲۱۲ سال ۱۹۰۰ تا ۱۹۰۹
 ۲۱۴ سال ۱۹۱۰ تا ۱۹۲۹
 ۲۱۶ سال ۱۹۳۰ تا ۱۹۳۹
 ۲۱۸ سال ۱۹۴۰ تا ۱۹۴۹
 ۲۲۰ سال ۱۹۵۰ تا ۱۹۶۹
 ۲۲۲ سال ۱۹۷۰ تا ۱۹۸۴
 ۲۲۴ سال ۱۹۸۵ تا ۱۹۹۹
 ۲۲۶ از سال ۲۰۰۰ به بعد
 ۲۲۸

۶. اتاق نور دیجیتال

- ۱۷۲ کامپیوترها و دوربین‌های امروز
 ۱۷۴ فایل‌های خام
 ۱۷۶ تنظیمات اتوماتیک
 ۱۷۸ لایه‌گذاری
 ۱۷۹ نورپردازی
 ۱۸۰ لول‌بندی
 ۱۸۱ خط منحنی
 ۱۸۲ **جول سارتوره: پرسپکتیو من**
 ۱۸۴ رنگ و اشباع‌سازی
 ۱۸۶ برش دادن
 ۱۸۸ واضح کردن
 ۱۸۹ تبدیل به سیاه و سفید
 ۱۹۰ خالی کردن و سوزاندن
 ۱۹۱ مبانی چاپ: رزولوشن
 ۱۹۲ ذخیره‌کردن و اشتراک‌گذاری
 ۱۹۴ چه چیزی از این عکس یک شاهکار ساخته است؟
 ۱۹۶

بخش سوم: عکاسی از دنیای خودتان

- ۱. انسان‌ها و حیوانات خانگی**
 ۲۳۲ عکاسی از انسان‌ها
 ۲۳۴ پرتوها
 ۲۳۶ عکس‌های خانوادگی
 ۲۳۸ نوزادان
 ۲۴۰ کودکان
 ۲۴۴ **جودی کاب: پرسپکتیو من**
 ۲۴۶ سگ‌ها و گربه‌ها
 ۲۴۸ دیگر حیوانات
 ۲۵۰ عکس‌های ناگهانی
 ۲۵۲ عکس‌های خیابانی
 ۲۵۴ پرتو در محیط باز
 ۲۵۶ چه چیزی از این عکس یک شاهکار ساخته است؟
 ۲۵۸

هنر و تکنولوژی

- ◀ تکنولوژی دوربین ۲۶
- ◀ نورپردازی و رنگ ۲۸
- ◀ لنز چیست؟ ۳۰
- ◀ عکس گرفتن و ذخیره کردن ۳۲
- ◀ عکس انداختن ۳۴
- آنی گریفیتس^{۱۹}**
- ◀ پرسپکتیو من ۳۶
- ◀ هنر عکاسی ۳۸
- ◀ خلق موضوع سوژه ۴۰
- ◀ تعیین ترکیب بندی ۴۲
- ◀ پیش بینی ترکیب بندی ۴۴
- ◀ دیدن نور ۴۶
- ◀ کارکردن با نور ۴۸
- ◀ تعیین نوع نورپردازی صحیح ۵۰

جیمز بلیر^{۲۰}

- ◀ چه چیزی از این عکس یک شاهکار ساخته؟ ۵۲

هنر عکاسی هر دو سمت مغز ما را به چالش می کشد: هم سمت چپ که به منطق ربط دارد، و هم سمت راست که متعلق به ذوق و ابتکار است. بخش منطق کمک می کند عملکرد درستی بر مکانیسم دوربین داشته باشیم، و بخش ذوق و ابتکار به محتوا، ترکیب بندی و هدف احساسی نظارت دارد. قدرت دید عکاس به اندازه قدرت دید دوربین عکاسی اهمیت دارد، و نه کمتر! عکاسان کارکشته به خوبی می دانند بخش مکانیکی هم باید انعطاف پذیر و بازتاب دهنده باشد تا هنر بتواند در عکس پا بگیرد و تمام نیروی بالقوه خود را به فعلیت درآورد. امروزه دوربین های دیجیتال عکس هایی با کادربندی خوب به همراه کمترین ایراد و اشکال تحویل می دهند. این کارنگرانی عکاس بابت بد شدن عکس را کم کرده و همین باعث شده بعضی عکاسان آماتور تنبل شوند و تلاشی برای به کارگیری مهارت های خود به خرج ندهند. این طرز فکر درست نیست. عکاسی که می خواهد اثری هنری خلق کند به هردو جنبه کار، یعنی مکانیسم دوربین و خلاقیت و توانایی خودش به یک اندازه توجه نشان می دهد و هربار که می خواهد عکاسی کند دوربین در دست بگیرد، تمام استعداد هنری اش را به حرکت وا می دارد. عکاسی که می خواهد شاهکاری یادآور خاطرات خاص بیافریند باید با زیرویم دوربین آشنا باشد و بداند چگونه باید خلاقیتش را از مجرای دریچه دوربین به همگان نشان دهد.

تکنولوژی دوربین

◀ دریافت اطلاعات بیشتر
راجع به تاریخچه عکاسی،
صفحات ۱۹۸ تا ۲۲۹

ساختار دوربین ابتدایی بسیار ساده است، و شاید باورتان نشود اگر بگوییم هزاران سال است که اصول آن شناخته شده. دوربین در شکل اولیه جعبه‌ای کوچک است که جلوی آن سوراخی قرار دارد؛ در جعبه‌ای با این نوع ساختار، نور جمع می‌شود. معمولاً سوراخ پوشیده می‌شود و وقتی که پوشش سوراخ کنار می‌رود نور بازتاب دهنده صحنه خارج دوربین به داخل این جعبه راه می‌یابد، و تصویری مشابه را در انتهای آن ایجاد می‌کند. این وسیله دوربین سوراخ سوزنی یا دوربین تاریک‌خانه‌ای نام دارد، و برای نخستین بار یک فیلسوف چینی به نام موتی^{۲۱} آن را هزار سال قبل از میلاد مسیح معرفی کرد. این نوع دوربین از آن هنگام کاربرد داشته است.

تنظیم نور

امروزه عکاسی برای همه به عادت‌ی روزمره تبدیل شده، اما اوایل قرن نوزدهم هنوز شیمی دانان روشی برای ثبت تصویر و حفظ دائمی تصویر پیدا نکرده بودند و مفهوم عکاسی در آن زمان برای مردم چیزی کمتر از شعبده‌بازی و جادو نبود. اوایل قرن نوزدهم برای نخستین بار انتهای تاریک جعبه را با صفحات شیشه‌ای پوشاندند؛ چیزی که بعدها جای خود را به سلولوئیدی داد که حاوی مواد شیمیایی حساس به نور بود. آن هنگام بود که عکاسی برای نخستین بار پا به عرصه ظهور گذاشت. هنگامی که نور از مجرای سوراخ عبور می‌کند و داخل جعبه دوربین می‌شود، متناسب با نور صحنه روبه‌رو اجزای پوشش سلولوئید تیره می‌شوند. دوربین‌های سوراخ سوزنی کنار رفتند و لنزشیشه‌ای‌ها با سوراخ‌های پوشیده شده جای آن‌ها را گرفتند. پوشش جلوی سوراخ این نوع دوربین مانند مردمک چشم درمقابل نور بازوبسته می‌شود تا بتواند فوکوس دقیق‌تری بر نور داشته باشد.

از فیلم تا دیجیتال

ظرف ۱۵۰ سال گذشته عکاسی پیشرفت فراوانی داشته است. دهانه جلوی دوربین^{۲۲} بهتر شده، شاترها^{۲۳} سریع شده‌اند، و فیلم‌ها پیشرفت چشمگیری داشته‌اند. انقلاب دیجیتال قرن بیست‌ویکم این روند پیشرفت را تسریع بخشید. سنسورهای^{۲۴} تصویری دیجیتال تا حد وسیعی جای فیلم را گرفتند. سنسور نور را در هزاران پیکسل دریافت می‌کند و اطلاعات را به کارت حافظه دوربین می‌فرستد. کارت حافظه هم می‌تواند هزاران تصویر را در خود جای دهد و همه اینها ظرف چند دقیقه به کامپیوتر منتقل می‌شوند.

اولین دوربین‌ها مانند این که یادگار حدود سال ۱۹۸۰ است، بر طبق نوعی تکنولوژی ساخته شدند که قرن‌ها بود شناخته شده بود.

عکس‌های ابتدایی تک‌رنگ بودند (سایه روشنی از رنگ خاکستری). با وجود این محدودیت، تصاویر بسیار زیبایی از آن زمان به جا مانده است. ماچو پیچو، پرو